

Og til hr. Jørn Pedersen omkring børnefamilierne: Jamen taksterne bliver hævet i de kommuner, der har børnepasningsgaranti, men vi mener, et frit valg i børnepasningen ville være godt, at familier kan slå sig sammen om at passe nogle børn og sådan noget, det behøver jo ikke at foregå i institutioner det hele. Det mener jeg vi kan gøre, og det har da også været oppe her i Folketinget, at vi kan gøre mange ting på det område for, at folk får mere frit valg, men betale skal man jo under alle omstændigheder.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Det sidste tror jeg faktisk er meget rigtigt. Jeg vil godt citere fru Inge Refshauge: »betale skal man under alle omstændigheder«. Men jeg tror, at det, der er det interessante spørgsmål for børnefamilierne, er: Hvor meget skal vi betale? Mener Dansk Folkeparti stadig væk, at man skal betale den fulde pris? Det kan man jo svare ganske enkelt på. Jeg spurgte ikke til, hvilke måder man havde tænkt sig at organisere børnepasningen på, jeg spurgte konkret til taksterne, for hvis man kigger i Dansk Folkepartis principprogram, er det jo et centralt element, og det er dér, man vil finansiere mange af de merudgifter, man ellers vil lave: det er ved, at børnefamilierne skal betale for at få passet deres børn. Er det er stadig væk gældende socialpolitik i Dansk Folkeparti? Skal børnefamilierne selv betale prisen for at få børnene passet?

(Kort bemærkning).

Inge Refshauge (DF):

Indtægtsbestemt: Ja, for dem, der har råd til det, men ellers er det jo tilskuddet, der følger børnefamilierne, og de skal selvfølgelig betales.

Dansk Folkeparti fremsætter følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til at komme med forslag til

- at sikre pensionister gratis tandpleje, nødvendig medicin og briller,
- at sikre, at alle, der modtager sygedagpenge, fortsætter med dette, indtil revalideringen iværksættes, eller at der er bevilget førtidspension,
- at sikre kvalitet i omsorg og pleje af ældre medborgere på plejehjem, i plejeboliger og i

eget hjem, således at de ældre i højere grad inddrages, og

- at sikre flere boliger til ældre, studerende og hjemløse, f.eks. med nye finansieringsformer for privat byggeri f.eks. i form af statsgaranterede lån.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 79).

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se foran). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Frank Aaen (EL):

Ja, det forklarer jo yderligere Dansk Folkepartis sociale sindelag. For det, man omhyggeligt har undgået også her, er et af de forslag, vi har om bistandsmodtagere og muligheden for at tjene lidt ved siden af bistandshjælpen.

Jeg vil godt sige, at en bistandsmodtager får så lidt fra det offentlige, at der ingenting er tilovers, når det daglige liv med mad og husleje, og hvad der skal til, er finansieret. Der er ikke noget at lægge til side til ferie, der er ikke noget at lægge til side til en familiefest ved den runde fødselsdag, der er intet at lægge til side til større investeringer i tøj eller i anskaffelser til boligen. Intet.

Og det, vi foreslår, er, at vi skal give bistandsmodtagere ret til at tjene bare lidt ved siden af bistanden, uden at kommunen straks inddrager alt. Jeg synes, det er et meget socialt forslag, og jeg synes, det er meget interessant, at Dansk Folkeparti lige præcis ikke ønsker at tage det forslag med, når de skal sige, hvad de støtter i vores vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Inge Refshauge (DF):

Jamen kontanthjælpsmodtagere skal jo på et eller andet tidspunkt ud på arbejdsmarkedet. Det kan jo ikke nytte, at de får lov til at tjene penge, samtidig med at de får bistandshjælp, så er der jo mange andre, der også skal til det, og hvor er vi så henne?

Det kunne jo godt være, som hr. Frank Aaen nævnte det i formiddag, at det kunne give et rigtigt arbejde, ja, det er muligt, men loven er nu engang sådan, at man ikke både kan få bistandshjælp og så tjene til, hvad man ønsker, det kan man altså ikke. Enten det ene eller det andet. Enten en lønindkomst eller også bistandshjælp.